

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 13 lutego 1962 r.

Nr 13

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 51 — nr 25 z dnia 17 stycznia 1962 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu za osiągnięcia ekonomiczne za-
łóg przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa 85

ZARZĄDZENIA:

- 52 — Ministrów Finansów oraz Gospodarki Komunalnej z dnia 27 stycznia 1962 r. w sprawie kontroli
przestrzegania normatywu określającego średnią wielkość mieszkania w budownictwie mieszkaniowym
rad narodowych i zakładów pracy 86
- 53 i 54 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 12 grudnia 1961 r. w sprawie uznania za rezer-
wat przyrody 87 i 88
- 55 — Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19 stycznia 1962 r. w sprawie określenia przypad-
ków nie stanowiących przeszkody do pobierania dodatków specjalnych przez pracowników nauki i pra-
cowników dydaktycznych 88

51

UCHWAŁA Nr 25 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 stycznia 1962 r.

w sprawie zasad tworzenia funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa.

§ 1. Uchwała dotyczy państwowych ośrodków maszynowych i zakładów naprawczych mechanizacji rolnictwa podległych wojewódzkim zjednoczeniom przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. W przedsiębiorstwach tworzy się fundusz za osiągnięcia ekonomiczne załóg, który składa się z części zasadniczej (fundusz zasadniczy) i z części dodatkowej (fundusz dodatkowy).

§ 3. 1. Przedsiębiorstwo tworzy pełny fundusz zasadniczy, jeżeli:

- osiągnie w danym roku wynik gospodarczy porównywalnie co najmniej równy wynikowi zaplanowanemu na ten rok,
- nie przekroczy planowanego funduszu płac,
- wykona zaplanowaną wartościowo na dany rok sprzedaż na rzecz rolnictwa usług, wyrobów i towarów, z wyłączeniem paliw płynnych.

2. Przedsiębiorstwo, które spełniło warunki określone w ust. 1, tworzy fundusz zasadniczy w kwocie odpowiadającej 2% planowanego na dany rok osobowego funduszu płac.

3. W razie nieosiągnięcia przez przedsiębiorstwo wyniku porównywalnie co najmniej równego wynikowi zaplanowanemu na dany rok, przy jednoczesnym spełnieniu pozostałych warunków określonych w ust. 1, fundusz zasadniczy ulega zmniejszeniu o 1% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach do 10% pogorszenia oraz o 3% za każdy rozpoczęty procent pogorszenia w granicach od 10% do 20% pogorszenia.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo nie osiągnie wyniku gospodarczego porównywalnie co najmniej równego wynikowi

planowanemu na dany rok wskutek zmiany struktury sprzedaży przez zwiększenie usług na rzecz rolnictwa i pogorszenie wyniku przekroczy granicę 20%, a pozostałe warunki określone w ust. 1 zostaną spełnione, fundusz zasadniczy może być utworzony do wysokości określonej w ust. 2 wyłącznie na podstawie decyzji Ministra Rolnictwa.

§ 4. 1. Przedsiębiorstwo, które uzyskało prawo do utworzenia funduszu zasadniczego, tworzy ponadto fundusz dodatkowy.

2. Kwotę funduszu dodatkowego dla danego przedsiębiorstwa oblicza się w wysokości od 3 do 10% sumy stanowiącej zwiększenie, w stosunku do roku poprzedniego, wartości sprzedaży usług, wyrobów i towarów (z wyłączeniem paliw płynnych) na rzecz uspołecznionych przedsiębiorstw i innych jednostek rolnych, tj. państwowych gospodarstw rolnych i rybnych, spółdzielni produkcyjnych, kółek rolniczych oraz na rzecz rolnictwa indywidualnego.

3. Wysokość procentową funduszu dodatkowego, o której mowa w ust. 2, określa dla każdego przedsiębiorstwa odrębnie dyrektor wojewódzkiego zjednoczenia przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa w porozumieniu z właściwym zarządem okręgowym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych, biorąc pod uwagę charakter i strukturę usług, ich pracochłonność oraz potrzeby rolnictwa w danym rejonie.

4. Fundusz dodatkowy przedsiębiorstwa nie może przekroczyć kwoty stanowiącej 3% planowanego na dany rok osobowego funduszu płac, a w wyjątkowych przypadkach może być zwiększony do 5% wyłącznie na podstawie decyzji Ministra Rolnictwa.

§ 5. 1. Fundusz za osiągnięcia ekonomiczne załóg tworzy się za okres roczny i zalicza się w ciężar kosztów ogół-

nych działalności na podstawie danych rocznego sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa, zbadanego i przyjętego do zatwierdzenia w przepisany trybie.

2. Środki funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg gromadzi się na odrębnym rachunku bankowym.

3. Wypłata środków funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg może nastąpić po zatwierdzeniu rocznego sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa w ustalonym trybie i za zezwoleniem jednostki nadrzędnej.

§ 6. Środki funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg przeznacza się:

- 1) na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie potrzeb socjalno-bytowych i kulturalno-oświatowych pracowników,
- 2) na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników.

§ 7. Jeżeli przedsiębiorstwo nie spełni warunków uprawniających je do tworzenia funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg, może ono, za zgodą jednostki nadrzędnej, utworzyć fundusz na finansowanie wydatków określonych

w § 6 pkt 1 w kwocie nie przekraczającej 0,2% osobowego funduszu płac planowanego na dany rok.

§ 8. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Finansów i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych wyda szczegółowe przepisy regulujące tryb tworzenia i wykorzystania funduszu za osiągnięcia ekonomiczne oraz określające pojęcie sprzedaży usług, wyrobów i towarów, o których mowa w §§ 3 i 4.

§ 9. W uchwale nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski z 1960 r. Nr 33, poz. 162 oraz z 1961 r. Nr 14, poz. 74 i Nr 81, poz. 343) wprowadza się następującą zmianę:

w grupie II wykazu jednostek organizacyjnych, stanowiącego załącznik do uchwały, skreśla się pozycję oznaczoną lp. 2.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

52

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW FINANSÓW ORAZ GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 27 stycznia 1962 r.

w sprawie kontroli przestrzegania normatywu określającego średnią wielkość mieszkania w budownictwie mieszkaniowym rad narodowych i zakładów pracy.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. Nr 20, poz. 121) oraz w związku z uchwałą nr 364 Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1959 r. w sprawie zatwierdzenia normatywów projektowania dla budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski z 1959 r. Nr 81, poz. 422 i Nr 89, poz. 484 oraz z 1961 r. Nr 26, poz. 124) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zadania inwestycyjne objęte rocznym lub wieloletnim planem inwestycyjnym mogą być realizowane pod warunkiem, że średnia wielkość mieszkania w budownictwie osiedlowym lub rozproszonym nie przekracza 44 m² powierzchni użytkowej, zgodnie z pkt 6.3. normatywu projektowania mieszkań i budynków mieszkalnych wielorodzinnych w miastach i osiedlach, stanowiącego załącznik do uchwały nr 364 Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1959 r. w sprawie zatwierdzenia normatywów projektowania dla budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski z 1959 r. Nr 81, poz. 422 i Nr 89, poz. 484 oraz z 1961 r. Nr 26, poz. 124), oraz § 1 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury i Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 8 listopada 1961 r. w sprawie średniej wielkości mieszkania w rozproszonym budownictwie mieszkaniowym wielorodzinnym realizowanym przez rady narodowe i państwowe zakłady pracy (Dziennik Budownictwa Nr 4, poz. 13).

§ 2. 1. Warunkiem podjęcia finansowania zadania inwestycyjnego jest złożenie przez inwestora łącznie z planem rzeczowo-finansowym oświadczenia (według załączonego wzoru) o średniej wielkości mieszkania w danym zadaniu inwestycyjnym.

2. Bank kontroluje zgodność oświadczeń ze stanem faktycznym.

§ 3. Bank obowiązany jest wstrzymać bądź nie podjąć finansowania zadań inwestycyjnych w razie stwierdzenia przekroczenia średniej wielkości mieszkania, o której mowa w § 1, jak również w razie ustalenia niezgodności stanu faktycznego ze złożonymi oświadczeniami.

§ 4. Bank może finansować zadania inwestycyjne z przekroczeniem średniej wielkości mieszkania, o której mowa w § 1, po uzyskaniu przez inwestora i przedstawieniu w banku zezwolenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury, wydanego w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej, a w razie konieczności przekroczenia średniej wielkości mieszkania do 47 m² w zakresie budownictwa rozproszonego, w przypadkach przewidzianych w § 3 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury i Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 8 listopada 1961 r. — zezwolenia, o którym mowa w § 4 tego zarządzenia.

§ 5. 1. Zobowiązuje się inwestorów do złożenia w terminie 3 miesięcy od daty ogłoszenia zarządzenia oświadczeń co do zadań inwestycyjnych mieszkaniowego budownictwa osiedlowego, rozpoczętych przed wejściem w życie zarządzenia, a w przypadku, o którym mowa w § 4 — również dowodów stwierdzających uzyskanie odpowiedniego zezwolenia.

2. Zobowiązuje się banki do niefinansowania zadań inwestycyjnych, w stosunku do których inwestorzy nie dopełnili obowiązku określonego w ust. 1.

§ 6. Przepisy zarządzenia nie mają zastosowania do zadań inwestycyjnych mieszkaniowego budownictwa osiedlowego, dla których wstępny projekt urbanistyczny został zatwierdzony przed dniem 30 września 1959 r., a w zakresie objętym uchwałą nr 104 Rady Ministrów z dnia 11 marca 1961 r. w sprawie zmian w normatywie projektowania mieszkań i budynków mieszkalnych wielorodzinnych w miastach i osiedlach (Monitor Polski Nr 26, poz. 124) przed dniem 15 kwietnia 1961 r. oraz do zadań inwestycyjnych budownictwa rozproszonego rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 1963 r.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. *J. Goryński*